

**มติใหม่ในการเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาเด็ก :
การเตรียมความพร้อมของพื้นที่สังคมสงเคราะห์
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา**

ผลงานลำดับที่ 1

ของ

นางพรรณนิภา วุฒิกการณ์

**ขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 9 ชช.
ด้านนโยบายและแผน (แรงงานและสวัสดิการสังคม)
ตำแหน่งเลขที่ 6**

**กรมประชาสงเคราะห์
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม**

12.05.6
พ.ศ. 63

ห้องสมุดกระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม

05566

มติใหม่ในการเก็บค่าธรรมเนียม

คำนำ

พระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 การสืบพยานเด็ก เป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่มีความเป็นรูปธรรม ชัดเจน ในการดำเนินการเพื่อให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และเป็นกฎหมายฉบับแรกที่ได้เปิดโอกาสให้นักสังคมสงเคราะห์ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการทางยุติธรรมภาครัฐเพื่อให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

กรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ ได้กำหนดเป็นนโยบายหลักในการส่งเสริมสนับสนุนในทุกด้าน เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้บังเกิดผลในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะมีบุคลากรผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยา รองรับการปฏิบัติงานได้ทันกับการบังคับใช้กฎหมาย โดยได้จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ขึ้นในครั้งแรกของประเทศไทย ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวได้ผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการเตรียมการณ้ใช้บังคับกฎหมายของกระทรวงยุติธรรม และได้นำมาใช้ดำเนินการฝึกอบรมไปแล้วจนถึงเดือนธันวาคม 2544 รวม 7 รุ่น นอกจากนี้ยังได้จัดเตรียมสถานที่สำหรับใช้เป็นห้องตามปากคำเด็ก รวมทั้งได้เน้นย้ำให้ทุกหน่วยงานของกรมประชาสงเคราะห์ให้สนับสนุนการดำเนินงานในเรื่องดังกล่าว อย่างเต็มกำลังความสามารถ แม้จะมีข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ ทั้งในเรื่องความ "ใหม่" ของงาน ข้อจำกัดเรื่องทรัพยากรสำหรับใช้ดำเนินงานและบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน เป็นต้น

การศึกษาเรื่องมิติใหม่ในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก : การเตรียมความพร้อมของนักสังคมสงเคราะห์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ครั้งนี้ เน้นศึกษาเชิงวิเคราะห์ และนำเสนอข้อคิดเห็นเพื่อประกอบการเตรียมความพร้อมของบุคลากรผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ ในประเด็นของการเตรียมบุคลากร ทั้งในด้านองค์ความรู้ ทักษะ ทศนคติ และผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติ รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานเบื้องต้นในการปฏิบัติงาน ทั้งในส่วนที่กรมประชาสงเคราะห์ดำเนินการเอง และเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานเพื่อการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมที่จัดดำเนินการ

โดยหน่วยงานอื่น ตามที่กฎกระทรวง (พ.ศ. 2543) ออกตามความในประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดไว้

ผลการศึกษาคั้งนี้มีอาจสำเร็จลุล่วงได้หากไม่ได้รับความร่วมมือร่วมใจ
อย่างดียิ่งจากคุณวรรภา ลำเจียกเทศ คุณพรประภา สินธุนาวา และอีกหลายท่าน ซึ่งไม่
อาจกล่าวนามได้ทั้งหมด ณ ที่นี้ ซึ่งผู้ศึกษารู้อีกซาทซึ่งในน้ำใจไมตรีของทุกท่านและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ นอกเหนือจากนั้น ผู้ศึกษาขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้บริหารองค์กรทั้งภาคราชการและภาคเอกชน อาทิ ศาลยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและ
ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช กรมสุขภาพจิต
มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และผู้เข้ารับการอบรมทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ
สนับสนุนข้อมูลความรู้ และความคิดเห็น ทำให้การดำเนินงานของกรมประชาสงเคราะห์
เรื่องนี้ มีพื้นฐานข้อมูลประกอบการวิเคราะห์เสนอแนะทั้งเชิงนโยบาย และการพัฒนาการ
บริหารจัดการในระดับปฏิบัติ เพื่อเสนอผู้เกี่ยวข้องใช้วางแผนปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้
การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฉบับนี้บรรลุเจตนารมณ์ของกฎหมาย ในการคุ้มครอง
และพิทักษ์สิทธิเด็กอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

พรรณนิภา วุฒิกวรรณ์

เลขเรียกหนังสือ.....	๒๕๕๖
เลขทะเบียน.....	๖๕๖๖
วันที่.....	22 11. พ. 2545

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง มิติใหม่ในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก : การเตรียมความพร้อมของนักสังคมสงเคราะห์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาบุคลากรและรูปแบบมาตรฐานเบื้องต้นในการดำเนินงาน ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้การคุ้มครองเด็ก เพื่อไม่ให้เด็กได้รับผลกระทบต่อสภาพจิตใจ ได้รับการซ้ำเติมความเสียหายและความเจ็บปวดจากกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากการสอบปากคำในชั้นสอบสวน และในชั้นศาล การใช้ภาษาและคำถาม จะมีลักษณะที่เป็นภาษากฎหมาย น่าเสียงเป็นทางการ เอาจริงเอาจัง เพื่อให้ได้รายละเอียดของเหตุการณ์ ทำให้เด็กมีความกลัวและตกใจ เพื่อให้ความคุ้มครองและป้องกันความเสียหายต่อจิตใจของเด็กในการค้นหาความจริงในคดีอาญา รัฐสภาจึงได้แก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดวิธีการพิเศษสำหรับการสอบสวน หรือสืบพยานเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปี ไม่ว่าเด็กนั้นจะเป็นผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลยหรือพยาน โดยให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์และบุคคลที่เด็กไว้วางใจอยู่ในการสอบปากคำด้วย ในสถานที่ที่เป็นส่วนสัดพิเศษจากห้องสอบสวน หรือห้องพิจารณาคดีโดยทั่วไป และยังมีมาตรการหลีกเลี่ยง การเผชิญหน้ากับผู้ต้องหาหรือจำเลย รวมทั้งการได้รับการกระทบจิตใจจากการต้องเบิกความซ้ำ ๆ ในเรื่องเดียวกัน โดยใช้การบันทึกภาพและเสียงตั้งแต่ในชั้นสอบสวน และนำมาเสนอในชั้นศาลเพื่อการค้นหาความจริง

การดำเนินการดังกล่าวเป็นก้าวแรกของการที่รัฐได้ให้หลักประกันแก่เด็กที่ได้รับการส่งเสริมให้มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตน โดยอิสระในคดีอาญา และเป็นมาตรการที่พยายามจะลดความกดดัน และการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมแก่เด็กในการดำเนินคดีอาญา ที่ได้กระทำมาในอดีต

กรมประชาสงเคราะห์ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานรองรับกฎหมายฉบับนี้ โดยกฎกระทรวง พ.ศ.2543 ออกตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้กรมประชาสงเคราะห์มีบทบาท

หน้าที่ในการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ นอกจากนั้นกรมประชาสงเคราะห์ยังได้เตรียมความพร้อมผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ รองรับภารกิจบังคับใช้กฎหมาย เป็นหน่วยงานแรกในประเทศไทย โดยได้จัดทำหลักสูตร การฝึกอบรมเสนอขอความคิดเห็นขอไปยังกระทรวงยุติธรรม เมื่อผ่านความเห็นชอบ แล้ว ได้ดำเนินการเสนอโครงการฝึกอบรมตามหลักสูตรดังกล่าว ไปยังองค์การทุนเพื่อ เด็กแห่งสหประชาชาติ (Unicef) ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนมาทั้งสิ้น 1,326,750 บาท เมื่อรวมกับงบประมาณของกรมประชาสงเคราะห์ที่ได้จัดหามาเพื่อสนับสนุน การดำเนินงาน เพื่อรองรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทำให้สามารถผลิตนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งจากภาค ราชการและภาคเอกชนเข้าร่วมกระบวนการทำงานระหว่างเดือนเมษายน 2543 - ธันวาคม 2544 ไปแล้ว รวม 301 คน การติดตามผลการดำเนินงานโดยเฉพาะหลักสูตร การฝึกอบรมกับความเหมาะสมสอดคล้องต่อสถานการณ์จริงของการดำเนินงาน รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานเบื้องต้นในการทำงาน จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อทราบถึงความคุ้มค่าและประโยชน์สูงสุดที่เกิดขึ้นในการ ดำเนินงานเพื่อการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

บทสรุป

จากผลการศึกษา สรุปสาระสำคัญในประเด็นที่ศึกษาและข้อเสนอแนะต่อ การดำเนินงาน ได้ดังนี้

1. หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่กรมประชาสงเคราะห์ใช้ดำเนินการนั้น ผลการ ศึกษาพบว่า

1.1 หลักสูตรมีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมในการเตรียม นักสังคมสงเคราะห์รองรับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 โดยพิจารณาจากเป็นประโยชน์ ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะที่ได้รับจากหลักสูตรและควรมีการนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน และการยอมรับในบทบาทการดำเนินงานของบุคคลแวดล้อม อย่างไรก็ตาม จากการ

วิเคราะห์ในรายละเอียด พบว่า วิธีการฝึกอบรมที่มีความเหมาะสมในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการทำงานนั้น ควรเน้นผู้เข้าอบรมเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เน้นการมีส่วนร่วมในการศึกษาอบรมและใช้วิธีส่งเสริมการเรียนรู้ โดยการฝึกปฏิบัติ การจำลองสถานการณ์ การศึกษาดูงาน การแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เข้าอบรม และผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน เป็นต้น

1.2 เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงาน การอบรมหลักสูตรนี้ ต้องเน้นการติดตามผล เพื่อสรุปบททวนและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นระหว่างผู้เกี่ยวข้อง เนื่องจากเป็นบทบาทใหม่ของนักสังคมสงเคราะห์ ในการคุ้มครองเด็กทางกระบวนการยุติธรรม และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการฝึกอบรมเพิ่มทักษะเฉพาะด้านให้ อย่างต่อเนื่อง อาทิ ในเรื่องของเทคนิคการซักถามเด็ก การสัมภาษณ์ ความรู้ด้านกฎหมายและกระบวนการทำงานในระบบสหวิชาชีพ เป็นต้น เพื่อเป็นการพัฒนาต่อยอดความรู้ไปสู่การเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

2. การกำหนดรูปแบบและมาตรฐานเบื้องต้นในการทำงานของผู้ทำหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

จากการศึกษาวิเคราะห์ สรุปได้ว่าหลักเกณฑ์ที่จะนำมากำหนดเป็นกรอบมาตรฐานการดำเนินงานนั้น ควรประกอบด้วย หลักการทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ กระบวนการทางวิชาชีพ และจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน โดยนำบทบาทหน้าที่และรูปแบบการทำงานในกระบวนการสืบพยานเด็ก มาจัดประมวลเป็นมาตรฐานงาน พร้อมทั้งจัดทำข้อบ่งชี้ของมาตรฐานในแต่ละด้านนั้น ๆ

อย่างไรก็ตามมาตรฐานการดำเนินงานที่ได้จัดทำขึ้นและเสนอไว้ในผล การศึกษานั้น ยังเป็นเพียงร่างแนวทางเท่านั้น เนื่องจากความชัดเจนของระบบการทำงานของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการทำงานร่วมกันในระบบสหวิชาชีพอยู่ระหว่างที่ทุกฝ่ายกำลังสรุปรวบรวมเพื่อทำความเข้าใจและสร้างความชัดเจนในแนวปฏิบัติอยู่ ซึ่งจะได้้นำร่างดังกล่าวทำการศึกษาเพิ่มเติม โดยให้นักสังคมสงเคราะห์ในฐานะผู้มีประสบการณ์ตรงและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องให้ความเห็น เพื่อนำไปสู่กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่เห็นพ้องร่วมกัน และสอดคล้องกับสถานการณ์จริงในการปฏิบัติต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ในการเตรียมความพร้อม ผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงยุติธรรมในฐานะผู้ออกกฎหมาย กรมประชาสงเคราะห์ กรมสุขภาพจิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย และองค์กรภาคเอกชน เช่น มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ที่สนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมในการปฏิบัติงาน ควรได้ประสานความร่วมมือ ร่วมกัน เพื่อให้การดำเนินงานของนักสังคมสงเคราะห์ หรือนักจิตวิทยา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีความพร้อมสูงสุดในการดำเนินงาน และพัฒนาไปสู่ความมีมาตรฐานและความเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในการดำเนินงานทางกระบวนการยุติธรรม และในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยการจัดตั้งคณะทำงานร่วมเพื่อกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน ในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ หรือนักจิตวิทยา ทั้งในด้านองค์ความรู้ทักษะ ทักษะคติ และจรรยาบรรณ ของผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งการประเมินเพื่อการถอดถอน กรณีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีมาตรการรองรับข้อกำหนดในการถอดถอนผู้ทำหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

2. การจัดระบบการบริหารจัดการในการทำงานร่วมกันในระบบสหวิชาชีพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องจัดวางระบบการทำงานร่วมกัน และการจัดระบบภายในองค์กรนั้น ๆ ให้เกิดความชัดเจนในแนวปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นศูนย์ปฏิบัติงานกลาง ในแต่ละพื้นที่ การแบ่งเขตพื้นที่การปฏิบัติงานเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการเดินทาง และระยะเวลาที่ใช้ ระบบการแจ้งเรื่องให้เข้าร่วมการปฏิบัติงาน ระบบการบันทึก และรายงานผลการปฏิบัติงานรวมทั้งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ต้องใช้ประกอบดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ การทำความเข้าใจ และประชาสัมพันธ์ แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ เพื่อให้การทำงานสามารถขับเคลื่อนไปในทิศทางที่ส่งเสริมมิใช่เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

3. การดำเนินจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานให้สำเร็จออกมาโดยเร็ว คู่มือการประสานงาน และคู่มือการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างดำเนินการ หากคู่มือ

ดังกล่าวล่าช้าออกไปมากเท่าไร การกำกับดูแล รูปแบบและแนวปฏิบัติที่จะมีแนวทางเดียวกัน จะยังมีความยากมากขึ้นเท่านั้น เนื่องจากการทำงานของแต่ละพื้นที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องดำเนินการ และตัดสินใจเกี่ยวกับรูปแบบ และแนวปฏิบัติ ทำให้คู่มืออาจไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความยากในแนวปฏิบัติที่มีมาตรฐานเดียวกัน หรือใกล้เคียงกับมาตรฐานสากล

4. สถานการณ์ปัจจุบันความต้องการในการเข้าอบรมหลักสูตรผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ หรือ นักจิตวิทยา มีผู้ให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ประกอบกับผู้ผ่านการอบรมและขึ้นทะเบียนไว้เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ยังไม่เพียงพอ จึงสมควรกำหนดองค์กรหลักขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ในการจัดหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อให้มีมาตรฐาน และองค์ความรู้ที่ได้รับเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยจัดหางบประมาณสนับสนุนจากองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ หรือจัดเก็บค่าลงทะเบียนจากผู้เข้าอบรม

5. บทบาทของนักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยา ในการให้ความคุ้มครองเด็กในการสอบปากคำมีความสำคัญยิ่ง เพราะจะมีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศในการสอบสวนหรือพิจารณาให้มีความเหมาะสมกับสภาพจิตใจของเด็ก ทำให้เด็กพอใจและให้ความร่วมมือและมีส่วนสำคัญในการแปลคำถามที่ซับซ้อนของภาษากฎหมายมาเป็นภาษาที่เด็กสามารถเข้าใจได้ เพื่อให้การดำเนินงานของผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงเป้าหมายของการดำเนินคดีอาญา เข้าใจถึงกระบวนการดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวข้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของคำถามอัยการ ทนายความของฝ่ายโจทก์หรือจำเลย จึงจะสามารถแปลคำถามเพื่อใช้ถามเด็ก ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสามารถดำเนินการให้บรรลุแนวทางดังกล่าวได้ โดยเน้นการให้ความรู้และติดตามผลการดำเนินอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการเสริมความรู้เฉพาะด้านในส่วนที่มีความสำคัญ จำเป็นในการปฏิบัติงาน โดยใช้วิธีการฝึกอบรมและพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องส่งเสริม และสนับสนุนให้บุคลากรในสังกัดเข้าร่วมปฏิบัติงาน เรื่องสืบพยานเด็ก เพื่อให้เกิดพลังร่วมในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยไม่นำปัญหา อุปสรรค มาเป็นกรอบในการตัดสินใจ เพื่อให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฯ

สารบัญ

คำนำ

บทคัดย่อ

สารบัญ

สารบัญตาราง

บทที่ 1 บทนำ

1. ความเป็นมา	1
2. วัตถุประสงค์	5
3. ขอบเขตการศึกษา	5
4. ข้อตกลงเบื้องต้นของการศึกษา	6
5. ข้อกำหนดของการศึกษา	6
6. คำจำกัดความของการศึกษา	7
7. ระเบียบวิธีการศึกษา	7
8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8

บทที่ 2 แนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20)	9
2. แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์	17
3. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมนักสังคมสงเคราะห์และ นักจิตวิทยาตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20)	20
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23

บทที่ 3	การดำเนินงานในการเตรียมบุคลากรรองรับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542	
	1. แนวทางปฏิบัติของนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ในการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา	30
	2. โครงการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ หรือนักจิตวิทยา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	31
	3. รายละเอียดหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ หรือนักจิตวิทยา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	36
	4. ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานฝึกอบรมหลักสูตรผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ หรือนักจิตวิทยาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	53
	5. สถิติคดีการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 (ตั้งแต่วันที่ 15 ก.ย. 2543 – 30 ก.ย.2544)	57
บทที่ 4	ผลการศึกษา	
	1. ประเด็นเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ หรือนักจิตวิทยา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	59
	2. ประเด็นเกี่ยวกับการกำหนด และพัฒนามาตรฐานเบื้องต้นของการดำเนินงาน	66
บทที่ 5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
	1. บทสรุป	79
	2. ข้อเสนอแนะ	82

ภาคผนวก

บรรณานุกรม

สารบัญตาราง

ตารางที่

- 1 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ของผู้ผ่านอบรม

60